

OKRUŽNICA

ZAJEDNICE KRVI KRISTOVE

Živi kalež

BR. 1-2 (298-299) • SIJEČANJ / VELJAČA 2026.

Nova kalendarska 2026. godina nosi sa sobom nove mogućnosti, nove događaje koji se mogu iščitati iz Programa događanja kroz ovu godinu, a čija je prvotna zadaća obnoviti i produbiti naš identitet kao ljudi i Obitelji Predragocjene Krvi Kristove. Naslanjajući se na predivne događaje kojima smo blagoslovljeno završili 2025. godinu – finalna inkorporacija i đakonsko ređenje našeg Sebastiana Slovića, CPPS, kao plod Godine nade, a u kojima gledamo i nagovještaj nečega velikog kroz ovu novu kalendarsku i formacijsku godinu. Otvorena srca zahvaljujemo Gospodinu za prošlu Jubilejsku godinu koja je započela velikim darom za Obitelj Krvi Kristove, proglašenjem p. Ivana Merlinija, CPPS, blaženim i ponovno želimo „uzeti“ u svoje ruke sve plodove Godine nade, razmatrati ih u svome srcu i razvijati ih kao dragocjene Božje darove i talente u našoj Zajednici i u odnosu na svakog nam „dragog bližnjeg“.

U tome će nam, uz duhovne vježbe molitve, posta i šutnje raspoređene kroz cijelu godinu, na osobit način pomoći i duhovna obnova na temu „Krv Kristova – izvor i snaga pomirenja / Što je istina?“, a koju će od 12. do 15. ožujka 2026. u Centru pomirenja održati p. Barry Fisher, CPPS, jedan od živućih stupova Družbe Misionara Krvi Kristove i cijele Obitelji Krvi Kristove. Drugi takav duhovni događaj bit će *Lectio Divina* koji već tradicionalno u svibnju (6. - 10. svibnja 2026.) u Centru pomirenja održava poljski salvatorijanac p. dr. sc. Krzysztof Wons, SDS. Tome će, za sve ljubitelje Božje Riječi prethoditi jednodnevne duhovne vježbe za posvećene osobe na temu „Znakovi života i umiranja u zajednici – Kriteriji razlučivanja“.

Kao i svake godine na poseban način duhovno ćemo se pripremati za centralni događaj naše duhovnosti – proslava Predragocjene Krvi Kristove 1. srpnja koja će nas uvesti u „naš mjesec“ – mjesec srpanj osobito posvećen Cijeni našeg spasenja. Za turedišnju proslavu Otajstva Krvi Kristove pripremit će nas i u nju uvesti već tradicionalno Noćno bdjenje u Svetištu Predragocjene Krvi Kristove u Ludbregu.

Osobit razlog za radost u našoj Obitelji Krvi Kristove bit će i svećeničko ređenje našeg đakona Sebastiana Slovića (20. lipnja u zagrebačkoj katedrali) te njegova Mlada Misa u Prozorju 21. lipnja 2026. godine.

Sadržaj ove naše Okružnice neka nam pomogne pripremiti se i uključiti u sve ove događaje tako da povezani našom karizmom ostanemo u zajedništvu i njegujemo ga kao poseban biser bez kojega ne možemo plodonosno živjeti i svjedočiti Otajstvo našeg otkupljenja. Ujedno, sadržaj ovog *Živog Kaleža* neka nam pomogne uči i u otajstvo Korizme započelo 18. veljače koje nas poziva na dublje uranjanje u događaje našeg spasenja – muka, smrt i Uskrsnuće Gospodina našega Isusa Krista – koji neka se duboko upišu u naše savjeti, naše živote, naše zajedništvo i naše svjedočanstvo pobjedne snage Krvi Kristove u našoj svakodnevici.

Sve ove događaje, sve članove ZKK, cijelu Obitelj Krvi Kristove stavljamo pod zagovor naše drage Gospe Majke i Kraljice Predragocjene Krvi, sv. Gašpara, sv. Marije De Mattias i bl. Ivana Merlinija. Neka nas njihov blagi pogled i zaštita prate iz dana u dan kroz ovu 2026. godinu.

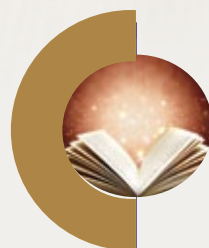
Blagoslovljena Krv Kristova!

Pozdravljaju Vas

Vaši Misionari

Duhovnost Krvi Kristove je biblijska i kristocentrična

Krv je život

U svojoj knjizi „Duhovnost Krvi Kristove“ (*Spirituality of the Blood of Christ*), p. Ernest Ranly, CPPS, ističe da je duhovnost Predragocjene Krvi jedna od rijetkih kršćanskih duhovnosti koja je tako duboko ukorijenjena u cijelom Svetom Pismu. U ovom razmatranju, usredotočit ćemo se na ulogu krvi u Starom Zavjetu.

U židovskoj kulturi krv nije bila samo simbol života, već sam život, što je svaku krv činilo svetom. Židovski narod i danas poštuje svetost krvi. Prilikom pripreme košer mesa, krv se odvaja u trenutku klanja, tj. izljuje se izravno na zemlju.

Krv žrtve

Većina žrtava starozavjetnog židovskog naroda bile su životinjske žrtve. Sam čin klanja obavljao se s iznimnom pažnjom, a krv se pažljivo odvajala. Zaklane životinje zatim su se s poštovanjem polagale na drva na oltaru. Ponekad se krv škropila po žrtveniku ili po narodu, a katkada se izlievala na tlo i prekrivala zemljom.

Žrtvovanje je bilo duboko religiozan čin. Budući da se ovaj čin smatrao izuzetno časnim, birale su se samo najbolje životinje. Primjerice, janjad je morala biti starija od godinu dana i bez mane.

Židovski spisi opisuju dvije vrste žrtvovanja/žrtava. Prva je bila žrtva-paljenica pri čemu bi čitava životinja bila potpuno spaljena i tako prinošena Gospodaru Života. Druga vrsta bila je žrtva-pričesnica u kojoj bi se veći dio mesa ostavljao sa strane, pošto je bio prinesen kao žrtva, a zatim bi se posluživao narodu u svečanom, svetom obroku – nakon što bi Gospodar Života primio žrtvu, podijelio bi je sa Svojim narodom.

Starozavjetni židovski Hram bio je podijeljen u četiri dijela: uključivao je veliki otvoreni prostor za okupljanje gdje su svi bili dobrodošli, zatim prostor u koji su mogli ući samo Židovi, potom prostor s ogromnim oltarom gdje su se obavljale/prinosile žrtve te Svetinju nad svetinjama – svetište u koje je mogao ući samo Veliki svećenik.

Jednom godišnje Veliki svećenik je ulazio u Svetinju nad svetinjama da bi prinio žrtvu-pomirnicu, posebnu žrtvu u kojoj je Veliki svećenik molio Boga za oprostjenje grijeha čitavog Naroda. Najsvečaniji trenutak bio je kada bi Veliki svećenik pošćropio Kovčeg Saveza krvlju žrtvovana janjeta.

Obred žrtvovanja bio je važan dio židovske religije i Biblije.

Krv Pashe

U vrijeme prve Pashe prošlo je više od 500 godina otkako je Josip doveo svoju obitelj u Egipat da ne bi pomrli od gladi u Izraelu. S vremenom su Izraelci postali robovi. Bog je pozvao Mojsija da oslobodi Njegov narod iz ropstva.

Faraon je odbio poslušati Mojsija pa je Bog poslao niz pošasti kako bi ga uvjerio. Faraona nije pokolebalo prvih devet pošasti kao ni prijatna desetom – da će anđeo smrti proći Egiptom i ubiti sve prvorođence.

U skladu s Božjom objavom, Mojsije je dao upute židovskom narodu da pripreme posebnu pashalnu večeru i budu spremni te noći pobjeći iz Egipta. Bog je dao Mojsiju i posebne upute kako pripremiti janje koje se sada naziva pashalno janje. Žrtva

pashalnog janjeta bila je žrtva-pričesnica. Svaka obitelj jela je meso žrtvenog janjeta, a na put nosila beskvasni kruh. Krv janjeta škropila se po dovratnicima Izraelaca kako bi upozorila anđela smrti da zaobiđe njihove domove. To je omogućilo Izraelcima da prijeđu preko Crvenog mora u slobodu.

Židovski narod i dalje svake godine obilježava blagdan Pashe kako bi uprisutnio taj povijesni događaj. Posljednja Večera bila je pashalni obrok u kojem je Krist postao *Jaganjac Božji koji oduzima grijeh svijeta*.

Krv Saveza

Knjiga Izlaska opisuje Mojsija koji je sišao s brda Sinaja noseći Deset Zapovijedi. Bog je pozvao Izraelce u poseban Savez sa Sobom. Obećao im je da će biti Bog njihov i zatražio od njih da se pridržavaju Deset Zapovijedi. Nakon što je to prenio narodu, Mojsije je pozvao pripadnike dvanaest izraelskih plemena da izgrade veliki žrtveni oltar.

Svako pleme odabralo je životinju koja će biti žrtvovana kao žrtva Saveza. Krv životinje pažljivo je bila izlivena. Polovica krvi prolivena je na žrtveni oltar. Drugom polovicom Mojsije je pošćropio narod dok je prolazio kroz mnoštvo govoreći: *Ovo je krv saveza koji je Jahve s vama uspostavio na temelju svih ovih riječi*. (Izl 24, 8) Sudjelovanje naroda označavalo je njihovo prihvaćanje Saveza s Bogom.

Na Posljednjoj Večeri Isus je uzeo kalež i objavio da je to kalež Njegove Krvi. To ponavljamo u svakoj misnoj žrtvi. Krv Kristova jest Krv Novog Saveza.

Krv koja vapi u Nebo

Dobro nam je poznata priča o Kainu i Abelu. Bog je prihvatio Abelovu žrtvu, ali nije prihvatio Kainovu. Kain je bio ljubomorani i ubio Abela. Sveto Pismo govori da je Abelova krv vapila u Nebo. Pater Barry Fisher, CPPS, naglašava: „Trebali bismo čuti *vapaje krvi* u današnjem svijetu.“

Krv današnjih žrtava nasilja i rata također vapi u Nebo za pravdom i pomirenjem. Vapaje podižu siromašni, napušteni i zanemareni, kao i ljudi osuđeni na smrtnu kaznu, žrtve raznih nepravdi te žrtve ekonomskih sustava koji ostavljaju milijarde ljudi u siromaštvu.

Duhovnost Krvi čini nas osjetljivijima na te vapaje i sili nas da reagiramo na vapaje nevine krvi kojih je toliko mnogo u današnjem svijetu.

Duhovnost Krvi Kristove usredotočena je na Krista

Usmjerit ćemo pozornost na sedam Kristovih prolijevanja Krvi: obrezanje, agoniju u vrtu, bičevanje na stupu, krunjenje trnovom krunom, nošenje križa, raspeće i otvaranje Isusova Srca na križu. Zatim ćemo pogledati odlomak iz Poslanice Hebrejima koji prekrasno sažima duhovnost Predragocjene krvi.

Sedam prolijevanja Krvi Kristove

Obrezanje je obilježavalo muškarca-Židova kao Božjeg čovjeka. Bio je to znak saveza naroda s njihovim Bogom. U skladu s Mojsijevim zakonom, Marija i Josip donijeli su Isusa na obrezanje u Hram kad je imao osam dana.

Drugo prolijevanje Krvi bilo je u **agoniji u Vrtu**.

U iščekivanju Svoje smrti, Isus je otišao u Getsemanski vrt. Evanđelja po Mateju i Marku naglašavaju Isusov osjećaj straha i tjeskobe prije uhićenja, mučenja i smrti na križu. Evanđelje po Mateju kaže: *I ode malo dalje, pade ničice moleći: „Oče moj! Ako je moguće, neka me mimoiđe ova čaša. Ali ne kako ja hoću, nego kako hoćeš ti.... Ako nije moguće da me čaša mine da je ne pijem, budi volja tvoja!“*

Evanđelje po Luki opisuje kako je Isusov znoj tekao poput kapljica krvi. Ovo je Agonija u vrtu. Njegova iskrena molitva bila je skupljanje hrabrosti i snage koje će Mu biti potrebne da se suoči s okrutnošću i nepravdom čija će žrtva uskoro postati. Pater Ernest Ranly, CPPS, govori: „Prolijevanje Krvi znak je Isusove snage, Njegove hrabrosti i Njegove odlučnosti da ispuni Očevu volju – da ispije čašu patnje koju mora ispiti. On će je ispiti hrabro, dostojanstveno i s osjećajem čovječnosti kako bi izvršio volju Očevu u naše ime.“

Bičevanje na stupu je treće prolijevanje Krvi. Isus je podnio okrutno bičevanje. Tradicionalno broj udaraca je bio 40 udaraca kožnim bičem po leđima. Ovo mučenje razderalo je Isusovu kožu puštajući da Krv poteče.

Četvrto prolijevanje Krvi je *krunjenje trnovom krunom*. Pošto je Isus bio predan rimskim vojnicima, rugali su mu se i ismjeivali Ga. Napravili su krunu od trnja i stavili Mu na glavu, nazivajući Ga Kraljem Židovskim. Koža na čelu bila Mu je probijena, a krv Mu je curila niz lice. Isus nije pretrpio samo sramoćenje, već i ekstremnu bol. U knjizi „Duhovnost Krvi Kristove“ p. Ernest Ranly povezuje ovu muku u sadašnjem svijetu navodeći: „Svakako bismo u naše vrijeme trebali razmisliti o problemu mučenja koje je nezakonito, nehumano i okrutno mučenje naših bližnjih. Trebali bismo početi shvaćati da čak i zatvorenici i optuženi, čak i kada su krivi za teške zločine, i dalje imaju ljudsko dostojanstvo i zaslužuju poštovanje. Okrutno krunjenje trnjem i bičevanje na stupu, počinjeno nad nevinim Sinom Tesara iz Nazareta, trebalo bi u nama probuditi osjećaj identificiranja sa žrtvama mučenja, terorizma i okrutnosti u današnjem svijetu.“

Peto prolijevanje Krvi – *prolijevanje Krvi na križnom putu* – povezano je s nošenjem križa. Postaje križnog puta navode da je Isus triput pao pod težinom križa. Ovo Mu nije samo zadalo bol, dodatni napor i poniženje, nego je rezultirao ponovnim prolijevanjem Krvi.

Razapinjanje je šesto prolijevanje Krvi. Isus je prikovan na križ čavlima kroz zapešća i stopala. Ne samo da „Mu je to zadalo nepodnošljivu bol, nego je, kao što možemo samo zamisliti dovelo i do prolijevanja Krvi.

Sedmo prolijevanje Krvi – *probadanje Isusova boka* – prouzročio je rimski vojnik svojom sulicom. Oštricu je zabio tako duboko da je Isusu probi(o)la Srce. Kad Mu je Srce bilo probodeno, posljednje kapi Krvi i vode istekle su van. Pater Ernest Ranly piše: „Kršćanska će tradicija u ovome vidjeti veliku ljubav našega Gospodina, ljubav presvetog Srca i prolijevanje posljednjih kapi Njegove Krvi za nas i za naše otkupljenje.

Također, crkveni oci u ovom trenutku vide da voda i Krv koja teče iz Isusova srca predstavljaju simbole i znakove sakramenata Krštenja i svete Euharistije.“

Razmatranje sedam prolijevanja Isusove Krvi otkriva da se duhovnost Predragocjene Krvi na najosobniji i najintimniji mogući način usmjerava na samu osobu Isusa Krista. Ova prolijevanja otkrivaju veliku Isusovu ljubav prema nama i Njegovu poslušnost Ocu na vrhuncu djela Otkupljenja za cijelo čovječanstvo.

Krv Kristova u Novom Zavjetu

Krist se pak pojavi kao Veliki svećenik budućih dobara pa po većem i savršenijem Šatoru; nerukotvorenu, koji nije od ovoga stvorenja; i ne po krvi jaraca i junaca, nego po svojoj uđe jednom zauvijek u Svetinju i nađe vječno otkupljenje. Doista, ako već pošćropljena krv jaraca i bikova i pepeo junićin posvećuje onećišćene, daje tjelesnu ćistoću, koliko će više krv Krista – koji po Duhu vjećnom samoga sebe bez mane prinese Bogu – oćistiti savjest našu od mrtvih djela, na službu Bogu živomu! (Heb 9, 11-14)

Ovo ćitanje iz Poslanice Hebrejima saćima sve što smo rekli u ovom razmatranju o znaćenju starozavjetne ćrtve i veze s Krvlju Novog Saveza, Krvlju Kristovom. Razmatranje o Predragocjenoj Krvlji na ovaj naćin uvodi nas u dublje razumijevanje kako je ova duhovnost usredotoćena na Krista Isusa kao Velikog Svećenika, kao ćrtvu i kao krvnu ćrtvu za otkupljenje ćovjećanstva. Dok Isus ulazi u Svetinju nad svetinjama Svojom vlastitom Krvlju, On moli Oca za milost, oprost i iskupljenje naših grijeha. Ernest Ranly piše: „Ako se izraelski narod po krvi ćivotinja osjećao oćišćenim, proćišćenim i da su mu grijesi oprošćeni, koliko bismo više mi trebali osjećati da nam je oprošćeno, da smo proćišćeni, posvećeni i otkupljeni Krvlju Kristovom.“

Knjiga Otkrivenja govori o slavlju svadbene gozbe Jaganjćeve na Nebu. Prema rijećima Ernesta Ranlyja Jaganjac Boćži sada se prikazuje kao „Krv slave, Krv trijumfa, Jaganjac Boćži koji stoji pred Boćjim prijestoljem, a Njegova Krv sada je znak pobjede, trijumfa, radosti i slavlja.“

Ranly opisuje vrhunac Krvlji Kristove: „U prizoru progonjena naroda (mućenika tog vremena) pojavljuje se golemo mnoštvo ljudi pred Boćjim prijestoljem (oni koji su spašćeni, sveci nebeski) koji su oprali svoje haljine u Krvlji Jaganjćevoj. Njihove su haljine bijele i sjajne jer su oćišćeni od svojih grijeha i sada su proslavljeni Krvlju Jaganjćevom.“

Za razmišljanje i razgovor

Izraz *Krv Saveza* naglašava naše zajedništvo i povezanost unutar cijele ljudske obitelj. Svi smo mi braća i sestre stvoreni na sliku Boćju. Razmislite gdje se sve različiti ljudi ujedinjuju kao jedna ljudska obitelj. Gdje vidimo podjele i razdore koji vane za jedinstvom i mirom?

Koje korake moćemo poduzeti kako bismo poticali jedinstvo meću ljudima bez obzira na razlike?

Duhovnost Krvlji Kristove smatra krv ćivotom, a svaki ćivot svetim. To nas vodi do uvjerenja da moramo braniti svaki ćivot od zaćeća do prirodne smrti. Naš svijet je pun primjera u kojima se ne poštuje dostojanstvo ljudske osobe. Navedite te primjere i kako ih ispraviti. Kako moćemo promicati svetost i vrijednost svakog ćovćjeka?

Madeleine Kisner, ASC

Žena Novog Saveza

Kroz Saveze Starog Zakona

Po patrijarsima, kraljevima
i prorocima davana su obećanja
da će Bog štiti i voditi
Svoj izabrani narod.

Želeći da slijede
Njegove uredbe i zapovijedi,
Bog je s Narodom sklopio
svečano Mojsijev Savez,
izrečen i zapečaćen pečatom
Njegove urezane Riječi.
Ovaj Stari Savez, međutim,
bio je samo sjena Novog
jer, po svojoj vjeri,
Marija-Nova Eva,
postala je Majka Sina Božjeg
po Novom Zakonu.
Šatirući glavu edenskoj zmiji,
Marija je potvrdila
obećanje Novog Saveza,
sklopljena smrću
njezina ljubljenog Sina
dok je visio na križu na Kalvariji.
Kristova odredba Majci pod križem
povjerala je Mariji brigu
za Njegova Ljubljenog apostola.

Krist je tako povjerio Svojoj Majci da bude i naša Majka.
Tako je Marija postala svjedok Novog Saveza
koji je sklopio Njezin Sin
i koji je zapečatio Krvlju Svojom dok je izdisao riječima: *Svršeno je!*
Doista, Krv Kristova započela je Novi Savez
– Božje obećanje kojim nas je Bog pomirio sa Sobom.
Štoviše, obećao je Savez s nama zauvijek,
ostavljajući nam Samog Sebe u Euharistiji.
Sigurno, u i po Mariji, ŽENI NOVOG SAVEZA.
Obećanje je ispunjeno i Cijena našeg otkupljenja plaćena.

Sveti Gašpar nam govori:

„...ali ta pobožnost korijen je svih drugih, njihov temelj, njihova bit.“ (1215)
„Božanska Krv za nas je izvor velikih milosti.“ (1465)

„Neka je uvijek slavljena cijena našega svetoga otkupljenja!“ (3207)

„Blago nama ako nam je dano piti pokoju kap iz toga gorkog kaleža
što ga je Isus do kraja ispio iz ljubavi prema nama!“ (14)

Prozorje

Definitivna inkorporacija i đakonsko ređenje br. Sebastijana Slovića

U Centru pomirenja u Prozorju 7. i 8. prosinca 2025. godine održana su dva važna događaja za Družbu Misionara Krvi Kristove: definitivna inkorporacija br. Sebastiana Slovića te njegovo đakonsko ređenje.

Definitivna inkorporacija – 7. prosinca

Obred definitivne inkorporacije 7. prosinca predvodio je p. Ilija Grgić, CPPS, provincijalni delegat Družbe u Hrvatskoj, uz koncelebraciju svećenika Misionara i drugih prezbitera. U Centru pomirenja okupio se veliki broj vjernika, članova zajednice, prijatelja i rodbine našeg brata Sebastiana. Posebno je pozdravljena njegova majka, kao i ostali članovi obitelji.

U homiliji je p. Grgić naglasio važnost poslanja koje brat Sebastian preuzima ulaskom u Družbu, istaknuvši život Ivana Krstitelja kao uzor skromnosti, ustrajnosti i usmjerenosti na Krista. Ivan Krstitelj uistinu jest primjer i uzor koji je kao „magnet“ privlačio ljude Kristu, stavljajući sebe u drugi plan. Govoreći o pustinji, u teološkom smislu, p. Grgić ohrabrio je Sebastiana da svakodnevicu živi slušajući Riječ kako bi je mogao čuti i drugima navijestiti. Evanđelje nam u prvi plan stavlja lik Ivana Krstitelja kao proroka koji nije učinio nijedno čudo, a toliko je značajan za povijest spasenja. Tijekom propovijedi predslavitelj je protumačio i značenje misijskog križa te o doživotnim obećanjima koji određuju identitet Misionara Krvi Kristove. Srž karizme Pre-

dragocjene Krvi te općenito svećeničkog i redovničkog života. Pomirenje nije bajka, iako se često čini nemogućim; pomiriti suprotnosti oko sebe i unutar sebe imperativ je kojem trebamo težiti u svojoj svakodnevici.

Nakon molitve Litanija Svih Svetih uslijedio je sam obred inkorporacije. Na završetku slavlja p. Grgić zahvalio je svima koji su pratili br. Sebastijana u njegovu formacijskom putu te posebno istaknuo važnost molitve obitelji.

Đakonsko ređenje – 8. prosinca

Dan poslije, na svetkovinu Bezgrješnog Začeca Blažene Djevice Marije, u Centru pomirenja slavljen je sveta liturgija tijekom koje je br. Sebastian zaređen za đakona.. Red đakonata podijelio mu je pomoćni zagrebački biskup mons. Ivan Šaško, uz koncelebraciju četrnaestorice svećenika.

Na početku misnog slavlja p. Ilija Grgić izrazio je zadovoljstvo što mons. Šaško predvodi obred, podsjećajući na njegovu bliskost sa samim mjestom – Centrom pomirenja. Kandidatovu prikladnost za ređenje potvrdio je p. Ivan Raljušić, CPPS, odgajatelj bogoslova, u ime Družbe Misionara Krvi Kristove.

Mons. Šaško u homiliji je govorio o službi đakonata polazeći od evanđeoskog teksta Navještenja (Lk 1, 26–38), ističući da se u razgovoru između anđela Gabrijela i Marije jasno vide temeljne odrednice svakoga crkvenog služenja. Izdvojio je nekoliko ključnih elemenata koji određuju đakonsku i svećeničku službu: prihvaćanje Božje volje u Marijinih riječima „*Neka mi bude po tvojoj riječi*“; otvorenost milosti koja mijenja čovjekovo srce, što se očituje u pozdravu „*Milosti puna*“; svjesnost Božje prisutnosti izraženu u riječima „*Gospodin s tobom*“; zatim služenje koje se prepoznaje u Marijinu odgovoru „*Evo službenice Gospodnje*“; te pouzdanje u Božje djelovanje vidljivo u izričaju „*Ta Bogu ništa nije nemoguće*“.

U tom je kontekstu istaknuo da je đakonat, kao služba koja u Crkvi stoji u temelju svih ostalih službi, posebno usmjeren na ponizno i nenametljivo služenje po kojem se očituje Božja blizina čovjeku. Naglasio je i da suvremena kultura često ne cijeni tišinu, skrovitost i proces sazrijevanja, dok je služba đakona upravo poziv na takav način života i djelovanja, u kojem se Božje djelovanje prepoznaje u jednostavnosti i vjernosti. Bratu Sebastianu je poručio da svoj put nastavi u suradnji s Božjom milošću i u služenju zajednici koja mu je povjerena.

Nakon homilije uslijedio je obred ređenja: prostracija uz pjevanje Litanija Svih Svetih, polaganje ruku i posvetna molitva biskupa te oblačenje dalmatike, vidljivog znaka đakonske službe. Obred je završen cjelovom mira.

Pri završetku misnog slavlja p. Ilija Grgić zahvalio je svim sudionicima, svećenicima, ministrantima i bogoslovima, kao i obitelji br. Sebastiana. Zahvalnost je upućena i zajednici Cenacolo za njihov doprinos Sebastianovu duhovnom putu. Posebnu zahvalu P. Grgić uputio je mons. Šašku uručivši mu ikonu bl. Ivana Merlinija, koji je prvi proglašeni blaženik u ovoj svetoj jubilarnoj godini.

Ivan Šaško, pomoćni biskup zagrebački

Uvod i homilija u euharistijskome slavlju s đakonskim ređenjem Sebastiana Slovića

Uvod

Draga braćo i sestre, slaveći otajstvo Bezgrješnoga začetca živimo zajedništvo s Marijom, 'Ženom došašća', koja nas trajno usmjeruje prema Gospodinu, i pokazuje kako prepoznavati znakove Božje prisutnosti i na njih odgovoriti nepodijeljena srca. Najljepše je što ona, ne samo da to pokazuje, nego je s nama u osluškivanju i čekanju, u molitvi s Crkvom, prateći nas na našim životnim putovima.

U tome otajstvenom zajedništvu večeras se radujemo uzdižući Bogu hvalu na daru brata Sebastiana koja redimo za đakona.

Dragi Sebastiane, okupio nas je i čudesno povezao Božji Duh, onaj isti Duh koji je svemu dao život i koji ga po Isusu Kristu daje u izobilju; život na razne načine očitovan po ljudima u promislu nebeskoga Oca koji u svojoj ljubavi povezuje nebo i zemlju, prolaznost i vječnost.

Zbog tvoga dubokog osobnog odnosa s Blaženom Djevicom Marijom kojoj zahvaljuješ za zagovor, zaštitu i pomoć u poteškoćama, itekako je lijepo što je slavlje ređenja baš na ovu svetkovinu.

Jučer je u vašoj Družbi bila i – kako ju vi službeno zovete – „definitivna inkorporacija“, konačno *pritjevljenje* zajednici, a danas se u ovome slavlju očituje otajstvo Crkve, počevši od ovoga Centra u Prozorju, preko naše Zagrebačke nadbiskupije do širine sveopće Crkve.

I dok tebi i svima okupljenima prenosim blagoslovnu blizinu našega nadbiskupa Dražena (Kutleše), srdačno pozdravljam provincijala, patra Iliju (Grgića) i sve Misionare Krvi Kristove, preč. g. dekana Ivana (Valentića) i ostalu braću u svećeništvu, drage sestre redovnice i bogoslove, bliske suradnike i suradnice te sve vas, braćo i sestre, koji ste na razne načine povezani s ređenikom i s ređenjem.

Ova svetkovina seže do samih početaka svijeta i ulazi u naše domove i svakidašnje odnose. Stoga pozdravljam sve koji su dionici Sebastianovoga životnog puta od njegova početka do danas, osobito mamu Jasnu; sve vas koji ste ga pratili, bili mu blizu, tešili ga i hrabрили; i koji se danas zbog njega i zbog onih kojima ga Bog šalje radujete.

Braćo i sestre, Bezgrješna Djevica očituje ljepotu svoga odgovora Gospodinu u napetosti koju i mi živimo između prihvaćanja i neprihvaćanja Boga; daruje ljepotu obnovljenoga svijeta i naše pripadnosti vječnosti. U tome je snaga i utjeha, u tome je radost današnje svetkovine.

Zato, na početku ove obnove našega života pripravimo put Gospodinu, zamolimo dar oprostjenja grijeha. Pokajmo se i Marijinom spremnošću otvorimo srce Božjemu milosrđu i njegovoj Riječi, da se po nama ispunja Božja volja.

Homilija

Liturgijska čitanja: *Post* 3, 9-15.20; *Ps* 98, 1-4; *Ef* 1, 3-6.11-12; *Lk* 1, 26-38

Dragi Sebastiane!

Ovdje si u svojoj ljudskosti, u njenoj ljepoti, veličini i krhkosti; vjerujem, i s puno pitanja, ali nedvojbeno s jednom sigurnošću – da želiš slijediti Gospodina; sa sigurnošću za koju ne postoje riječi, nego joj je najljepši znak ovo zajedništvo vjernika, tvoje prostiranje pred oltarom, dok Crkva zaziva zagovor svetih, otvorenost Božjemu Duhu u gesti polaganja ruku i molitvi, kako su to od početka kršćanstva i stoljećima činili toliki prije nas.

Siguran sam da osjećaš poglede i glas ove raspjevane zajednice, molitveni dah koji podupire našu slabost. Njezina snaga je u darovanoj Kristovoj prisutnosti u Crkvi koja nije po ljudskoj mjeri. Ti ju svjedočiš u Družbi u koju članove privlači neizreciva velikodušnost i dobrotivost nebeskoga Oca i prolivena Kristova krv radi zajedništva, radi prijateljstva, radi sjedinjenosti ljudi s Bogom.

Slavlje ređenja uvijek nas vraća na istinu da je Crkva otajstvo darovanosti, u kojemu svaka služba ima svoju znakovitost. Sam đakonat vjerojatno je u najvećoj napetosti sa suvremenom kulturom, jer pokazuje da kršćanstvo živi od Božjega Duha, očitovanoga u Božjoj riječi i služenju, u slobodnome darivanju sebe drugima.

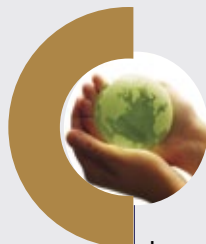
To dvoje, sloboda i služenje, kao da je u nepomirljivoj oprečnosti, istaknutoj naročito danas, kada se pokušava nametnuti ideal samoostvarivanja i posvemašnje neovisnosti. No, toliko smo se puta uvjerali da takva autonomija ne oslobađa čovjeka, nego ga još više zarobljava. Sloboda po mjeri čovjeka uvijek je ograničena i druge ograničava.

Današnja Božja riječ lijepo odražava službu đakonata, duh đakonata, koji je ugrađen u sve crkvene službe. Iz evandeoskoga razgovora arkandela Gabriela i Marije razabire se barem pet odlika đakonata.

Prva je u odgovoru *Neka mi bude po tvojoj riječi*. Bog ispunja svoj naum, a u tome naumu ima plan za svakoga od nas. Pred tim planom pozvani smo reći 'da' ili 'ne', pri čemu Bog neizmjerljivo poštuje našu slobodu.

Druga je odlika u neobičnu imenu: *Milosti puna*; točnije: *Ispunjena milošću*. Milost otvara, susreće, zbližava, mijenja ljudsko srce i liječi rane. Ne mijenjaju nas zapovijedi niti izvanjske prisile; mijenja nas samo darovana ljubav.

Treću odliku ocrta pozdrav *'Gospodin s tobom'*. Božja blizina govori da je zadan neki cilj, da je posrijedi neka 'za-daća', ono što nam Bog *za-daje, daje* za nešto, radi

nečega. Bog je s tobom, bliz ti je i daje ti svoga Duha za neko poslanje. A prvo nam je poslanje približiti Boga čovjeku; kao što Bog traži čovjeka i pita ga: Čovječe, gdje si?

Četvrtu odliku donosi Marijin odgovor: Evo službenice Gospodnje. Taj nas odgovor vraća na istinu da je Crkva izgrađena i da živi od služenja. To je temelj. Temelji nose građevinu, ali se ne vide; trpe svu težinu i čuvaju razloge postojanja zgrade; prisutni, a nenametljivi... I na kraju riječ Anđela kao peta odlika: *Bogu ništa nije nemoguće...* To nije tek jedna riječ nade, nego sama srž nade. Đakonat je u službi nade i on je jasna proročka slika sretne budućnosti Crkve i društva. Prvi kršćani razlikuju od nekršćana po novoj nadi. U molitvama ređenja uvijek je istaknut dar Duha Svetoga, neka njegova osobitost. Za svaku službu postoji molitvena nijansa glede darova Duha. Tako se u đakonskome ređenju moli za služenje oltaru i za vjerno vršenje službe, ali se ističe: iskrena ljubav, zauzimanje za bolesne i siromašne, skromnost u upravljanju, neporočnost i duhovna stega. Ponavljam: Bez obzira koju službu u Crkvi vršili, svaka treba imati taj duh služenja, duh đakonata, duh darovanosti. Uvjerljivost kršćanstva leži u njegovoj sposobnosti upućivanje u otajstvo života, u puninu ljudskosti, kao odgovora na ljudsku čežnju za vječnim životom.

Ovo đakonsko ređenje poziv je svima nama na prepoznavanje poticaja Božjega Duha i poziva u kojemu nas nitko ne može zamijeniti. To je čitanje nekada jednostavnije, a nekada mukotrpnije, ali ključ za njega dolazi nam iz povijesti spasenja, iz Svetoga pisma i života Crkve. U himnu 'Zdravo Zvijezdo mora' postoji lijepa igra riječi u latinskome koja se u prijevodima, nažalost, izgubi te ostane pomalo nerazumljiva. Poznata nam je kitica kojom pjevamo lijepim riječima: „Ti što začu pozdrav / s usta Gabriela: / mirom nas ukrijepi, / mijenjaj ime Evi.“ (*Sumens illud 'Ave' / Gabrielis ore, / funda nos in pace, / mutans Evæ nomen.*)

Ostaje nejasno zašto bi se i kako Evi mijenjalo ime. Latinski to objašnjava i daruje puniji smisao, jer doslovno kaže: *Sumens illud 'Ave'... mutans Evæ nomen.* Dakle: „Prihvaćajući onaj Gabrielov pozdrav 'Ave' (*Zdravo, Marijo! Raduj se!*) učvrsti nas (utemelji nas, ojačaj nas; *zato i:* ukrijepi) u miru, mijenjajući ime Evi.“ Naime, latinski pozdrav 'Ave' čitan unatrag daje ime 'Eva'. Mijenjaj *Eva* u *Ave!* Eva je lijepo ime. Naučili smo da znači: *ona po kojoj dolazi život; majka živih.* No, po onoj koja je bila pozvana dati život život je ugrožen; po njoj je ušlo umiranje!

Marijin odgovor Gospodinu, prihvaćanje njegove volje mijenja, preobražava početni čovjekov 'ne' u 'da'; na stanovit način čita unatrag povijest spasenja u svjetlu Božjega dolaska na svijet kojim započinje nova povijest, povijest svjetla, milosti i radosti.

Sve je to – neizrecivo, odnosno: rečeno božansko-ljudskim jezikom dara Krista u kojemu je 'ne' postao 'da'; koji je, bez grijeha, proživio sve posljedice našega grijeha da bismo od grijeha bili oslobođeni. Taj jezik i govor darovala nam je Marija; taj materinji govor kršćanstva koji se razvija ljubavlju u svemu što radimo, a čemu je đakonat jasan pokazatelj: od izravnosti *caritas*-a, do preobrazbe i finoga oplemenjivanja svih pora kulture i društva, pri čemu Duh Sveti nastavlja izricati neizrecivo.

Kada se nas koji smo osjetili i odgovorili na Božji poziv, upita kako si se odlučio, kako se to dogodilo da si krenuo putem svećeništva ili redovništva, kao najuvjerljiviji odgovor ostao mi je: „*Ne znam.*“ Jedan, najvažniji dio ostaje neizreciv.

On je dio neizrecivosti Božjega promisla, otajstva Kristova utjelovljenja i vazma. Gledano s toga motrišta, nadahnjujuće je primijetiti da Apostolsko pismo (Bula) kojim je proglašena dogma o Bezgrješnome začeću nosi naslov *Ineffabilis Deus – Neizrecivi Bog*.

Stoga smo svi, braćo i sestre, pozvani svoju povijest spasenja čitati u neizrecivosti susreta s Gospodinom i to tako da ono što je zatvoreno u zemaljsko, što je neposlušnost Bogu, postane anđeoskim pozdravom: *Ave, milosti puna*, (grč. *haire*) – *Raduj se!*

I mi smo su-dionici Marijina odgovora Gospodinu svaki put kad prihvaćamo nadahnuća i poticaje Božjega Duha i odvažno se odlučujemo za dobro. Tako i naš 'evo me' mijenja povijest. Svojim 'da' ili 'ne' predivnomu, neizrecivomu Božjemu planu svaka i svaki od nas dopuštamo pojavak i prihvaćanje života, rasta i susreta, novih saveza u zamršenosti događaja u osobnoj ili zajedničkoj povijesti.

A odlike đakonata, odlike su Crkve koje su u suvremenosti osporavane, prozivane i ismijavane. No, takva je istina Evanđelja i samo takva oslobađa, razmiče zavjese privida, odgaja savjesti, skida krinku sa sebičnosti. I dok ćemo biti osporavani zbog ljubavi i služenja, bit ćemo evanđeoski; i kao takvi najpotrebniji svijetu u kojemu živimo.

Amen.

**Duhovna obnova za animatore:
Kako živjeti duhovnost Predragocjene Krvi Kristove**

Sestrinski zagrljaj

Susret animatora Zajednica Krvi Kristove (ZKK) održan je od 23. do 25. siječnja 2026. godine u Centru pomirenja tj. 2. misijskoj kući Družbe Misionara Krvi Kristove u Prozorju. Animatori i članice ZKK iz cijele Lijepe naše okupili su se u Centru pomirenja pod vodstvom i u organizaciji p. Stjepana Ivana Horvata, CPPS, moderatora ZKK u Hrvatskoj. Susretu su nazočili i p. Ilija Grgić, CPPS, te đakon Sebastian Slović, CPPS.

Duhovna obnova na temu *Kako živjeti duhovnost Predragocjene Krvi Kristove* započela je molitvom Krunice Krvi Kristove i klanjanjem pred Presvetim Oltarskim Sakramentom. U temu nas je uveo i prvi nagovor imao p. Ilija Grgić dajući primjer sv. Ilije Proroka i razlamajući 19. poglavlje Prve Knjige o Kraljevima.

Naglašavajući važnost Božje Riječi za svakog člana ZKK, Pater nam je pomagao vidjeti sebe kao individuu, ali i kao dio Zajednice Krvi Kristove. Iako je te dvije uloge nemoguće razdvojiti ili jednu zanemariti u odnosu na drugu, ovog puta bilo je potrebno „izdvojiti“ tj. posebno naglasiti onu člana i dijela većeg kolektiva tj. ZKK. Primjer Proroka Ilije koji je htio dobro, borio se za Boga i ljude i na kraju završio progonjen itekako je aktualan i lako primjenjiv za sadašnje vrijeme. Pitali smo se kakvo

je stanje našeg srca prema članovima Zajednice, što nas udaljava i umara. U pustinji, koju zasigurno u jednom trenutku u Zajednici, kao i Ilija prolazimo, sve izlazi na vidjelo. No Božja Riječ nam govori: *Ustani i jedi!* Tražili smo odgovor na pitanja što nas hrani, što je lijepo i slatko u Zajednici Krvi Kristove i što je najviše tažilo glad i žeđ koju smo nosili. Kada vidimo u našoj Zajednici puno toga što nam se ne sviđa, nekad bismo rado, baš poput Ilije, očekivali da Bog satare sve. No, Otac dolazi u lahoru, a Ilija sakriva lice plaštem ne bi li uhvatio i zadržao djelić te ljepote i smiraja. U ovoj duhovnoj obnovi tražili smo novo iskustvo vjere i snage te se s njim vraćamo u naše Zajednice sa željom da zaogrnmemo i naše članove tim plaštem.

Pateru Stjepanu Ivanu Horvatu poticaj za sljedeće nagovore bile su misli naših zaštitnika: sv. Gašpara del Bufala, sv. Marije De Mattias i bl. Ivana Merlinija. U obiteljskoj atmosferi povjerenja i uvažavanja svaki pojedinac bio je slobodan podijeliti osobna iskustva iz Zajednice te poteškoće s kojima se susreće, sve s ciljem poboljšanja uvjeta za napredak i rast za sadašnje i buduće članove.

Ulazeći u samu srž duhovnosti Predragocjene Krvi Kristove, zajedno s Voditeljem, tražili smo odgovor na pitanje gdje je to vapaj Krvi u našem životu najprisutniji i najglasniji. Odgovori su nas duboko dotakli te vratili/okrenuli prema nama samima – jer Krv Kristova najviše krvari tamo gdje nam je najteže ljubiti. U međusobnom dijeljenju koje je bilo iskreno, ogoljeno i autentično, od poznanika smo postali braća i sestre. Od dragocjenih trenutaka dijeljenja u okviru susreta i nagovora sada su i trenuci pauza i odmora iskorišteni za bolje upoznavanje i povezivanje. I raspored sjedenja u blagovaonici u tome nam je pomagao – uzimajući brojeve prije svakog obroka nikada nismo sjedili s istim osobama.

Dani obnove započinjali su zajedničkom molitvom Časoslova, a završavali klanjanjem pred Presvetim Oltarskim Sakramentom. Pred Njegovim svjetlom sve proživljeno tokom dana moglo je dobiti svoj novi i pravi obris, lišen pretjeranog entuzijazma, ali i obeshrabenosti. Pred Njim smo mogli zahvaliti, ali i predati Isusu sve naše bivše, sadašnje i buduće članove, sve ono što smo prošli, ali i sve ono što nas očekuje.

Nakon ovog vikenda duhovne obnove sa sobom nosimo duboko iskustvo zajedništva. Uvjerila sam se da sam dio nečeg velikog, većeg nego što sam mogla i pretpostaviti. Dio sam Obitelji Krvi Kristove koja je živi organizam, koja je Očeva inicijativa, koja je samo Božje djelo. Upoznala sam medicinske sestre, učiteljice, spremačice, poljoprivrednice te umirovljenice čije riječi su rijetki biseri, a život svjedočanstvo vjere. Ono što je u petak pri dolasku u Prozorje bio samo stisak ruke, u nedjelju je pri odlasku bio sestrinski zagrljaj i poljubac.

Blagoslovljena Krv Kristova!

Petra Tanasić

Duhovna obnova za animatore:

Kako živjeti duhovnost Predragocjene Krvi Kristove

Kako živjeti duhovnost Predragocjene Krvi Kristove

Nakon dužeg vremena održan je susret animatora Zajednice Krvi Kristove u Misijskoj kući tj. Centru Pomirenja u Prozorju od 23. do 25. siječnja 2026., a uvodni nagovor održao je p. Ilija Grgić, CPPS. Naglasio je kako animatori trebaju biti pulsirajući dijelovi Kristova Tijela, svjesni svoje odgovornosti, ali i napetosti s kojima se svakodnevno susreću.

Duhovna obnova za animatore ZKK bila je vrijeme iskrenosti, zajedništva i povratka izvorima. Kroz nagovore, molitvu, sv. Misu i klanjanje pred Presvetim Oltarskim Sakramentom, sudionici su imali priliku produbiti odnos s Kristom i ponovno otkriti ljepotu duhovnosti Krvi Kristove.

Susret je bio obilježen otvorenošću: umjesto uljepšavanja, govorilo se o stvarnom stanju u zajednicama – o poteškoćama, ranjenostima, nedostatku mladih, izazovima s kojima se susreću animatori i potrebi za boljom komunikacijom. Upravo ta iskrenost omogućila je konstruktivan razgovor i dala poticaje za rast.

Istaknuto je da obnova zajednica počinje od svakoga pojedinog člana: od spremnosti da se zagleda u Krista te prepozna vlastitu odgovornost i zapita se što on osobno može učiniti bolje, više i s većom ljubavlju. Vapaj Krvi Kristove poziv je na služenje, na darivanje sebe i na življenje vjere u konkretnim djelima.

Ojačani molitvom, Euharistijom i zajedništvom, animatori se vraćaju u svoju svakodnevnicu s novom nadom i željom da ustraju u poslanju, da budu svjetlo u svojim zajednicama i da svakoga dana iznova odgovore na vapaj po duhovnosti Krvi Kristove.

P. Stjepan Ivan Horvat (moderator i duhovnik ZKK) iznio je preporuke za bolji rad Zajednice animatora:

1. Odgovornost i inicijativa:

- animatori trebaju pokazati više samostalnosti i preuzimanje odgovornosti,
- potaknuti nove inicijative unutar zajednica – što se može poboljšati?

2. Duhovne obnove i susreti:

- organizirat će duhovne obnove i susreti ZKK,
- planira se godišnja duhovna obnova u Zagrebu, Splitu ili Lepoglavi,
- poticanje međusobnih posjeta zajednica, razmjene iskustava i međusobnog upoznavanja.

3. Duhovni stav i usmjerenje:

- biti realni i otvoreni, s pogledom usmjerenim prema Gore – poput Marije pod Križem.
- *prvi Misionar je bio Isus Krist – On je uzor svakom animatoru*, u trenucima nedoumica i kada nastupe problemi, animatori neka se pitaju: „Što bi Isus ili Marija učinili u ovoj situaciji?“

U završnom nagovoru p. Stjepan je podsjetio na riječi bl. Ivana Merlinija: „Tko ljubi Crkvu, trpi s njom.“

Naglasio je da je važno ostati vjeran svojoj službi, bez obzira na izazove i poteškoće koje nosi svakodnevni život.

Ujedno: ova duhovna obnova bila je prilika da se vratimo korijenima i ponovno otkrijemo ljepotu i snagu duhovnosti Krvi Kristove. Sada se vraćamo u svoju svakodnevnicu – u realnost koju trebamo živjeti – trudeći se da nas ona ne obeshrabri, nego potakne na rast zajedno s Kristom. Pozvani smo sve više i bolje živjeti duhovnost Krvi Kristove te svakoga dana iznova odgovoriti na njezin vapaj.

Živi Kalež. Okružnica katoličkog pokreta "Zajednica Krvi Kristove"

S dozvolom crkvenih vlasti. Glavni urednik: p. Ilija Grgić

Uredništvo: p. Davor Lukačević. p. Stjepan Horvat

Družba Misionara Krvi Kristove, Razgled 3, 10000 Zagreb

tel: 00385/1/4500130

faks: 4500134; e-mail: info@cpps.hr; internet: www.cpps.hr

ISSN 1426-3920; Grafičko oblikovanje: Blaženka Matić

Narudžba: Družba Misionara Krvi Kristove, Razgled 3, 10000 Zagreb

Cijena: Godišnji prilog za naše troškove 22 €.

Neka velikodušnost jednih pokriva nedostatak drugih!

Žiro-račun: Družba Misionara Krvi Kristove, Razgled 3, Zagreb

Br. računa: 2360000-1101474800

Za inozemstvo: SWIFT: ZABHR2X

IBAN: HR6223600001101474800

BANKA: Zagrebačka banka, Zadarska 77, 10 000 Zagreb